

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LIX. — Izdan in razposlan dne 1. avgusta 1899.

Vsebina: (Št. 136—142.) 136. Dopustilnica za lokalno železnico od Mutenic do Gaje. — 137. Ukaz, da se dopolnjujejo določila o odpravljanju trdih grebenanih prej iz svetle volne („Westgarne“) čez št. 30. metrsko, enovitih ali podvojenih (dubliranih), sirovih. — 138. Ukaz, da se dopolnjujejo določila abecednega blagovnega spiska k carinski tarifi pri iskalnici „knjigovezno platno“ in „voščena tkanina“ in „voščeni tafet“. — 139. Ukaz, da se izpreminjajo neka določila abecednega blagovnega spiska k carinski tarifi „železo in železnina“. — 140. Razpis, da se podaljšuje rok za dodelanje male železnične proge od Šolskega trga skozi Kraljevo, Mlinsko in Praško cesto do plinarne v Toplicah. — 141. Ukaz, v katerem času naj stopi zakon z dne 25. julija 1871. l. v vojvodini salcburški v moč in veljavo. — 142. Razpis, da se izpreminja ime v „punto franco“ in v Baross-evem pristanišču obstoječih podružnic kraljevega ogrskega carinskega urada.

136.

Dopustilnica z dne 14. julja 1899. l.

za lokalno železnico od Mutenic do Gaje.

Na podstavi Najvišega pooblastila dodeljujem v porazumu z udeleženi ministristvi Lokalno-železniški družbi brnski po pogojih in načinih, ustanovljenih v nastopnem, po določilih zakona o železničnih dopustilih z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kot lokalno železnico s pravilnim tirom napraviti od postaje Mutenice lokalne železnice Zajc—Göding čez Dubnian do postaje Gaja proge Brno—Vlarapass priv. avstr. ogr. državno-železniške družbe z dovlačnico do Rudolfove jame.

§. 1.

Za železnico, ki je predmet te dopustilnice, uživa koncesijonarka v členu V. zakona z dne 31. decem-

bra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 2.

Družba je dolžna, gradnjo dopuščene železnice začeti precej, ko se dobi dovolilo za njo, in dokončati jo najdalje v dveh letih računec od današnjega dne, ter dodelano železnico izročiti javnemu prometu in obrat po nji vzdrževati nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bode držala gorenjega roka za gradnjo, in pa da napravi in opremlja železnico, kakor zahteva dopustilo, mora družba dati zagotovilo, položivši varščino pet tisoč goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novi varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdela dopuščeno železnico, za to se družbi podeljuje pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Isto pravico je podeliti družbi tudi glede tistih dovlačnic, ki bi se utegnile narediti in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§. 4.

Družbi se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice in po dopustilnih pogojih, ki jih postavi ministrstvo za železnice, in pa po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, kateri se morebiti dadó v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in obratni predpisi, podani v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebno na znižano vozno brzino, zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in na to stran bodo veljali posebni obratni predpisi, ki jih izda ministrstvo za železnice.

§. 5.

Družbi se priznava pravica v dobavo glavnice za dopuščeno železnico s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih postavi ta, izdati prednostne obligacije v znesku, ki ga ustanovi državna uprava.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštevši nabavo vozil in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, ki ga določi državna uprava, in ki se prav izkažejo, prištevši interkalarni obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo res kurzne izgube ob dobavi glavnice.

Ako bi bilo treba po izvršitvi železnice še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če je privolila državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je poplačati po razdolžbenem črtežu, ki ga odobri državna uprava, v času, dokler bo trajalo dopustilo.

Obrazci prednostnih obligacij ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

§. 6.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife za odpravo oseb in reči naj veljajo v tem oziru in pa glede polajšil potujočim vojaškim osebam določila, katera bodo vsaki čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi na deželno brambo in črno vojsko obéh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Družba je dolžna, da pristopi k dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, dalje da pristopi k vsaki čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l., o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakikrat veljajoči predpis za vojaški prevoz po železnicah, in pa vsakikrat veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za družbo moč in veljavo z dnem, ko se prične po dopuščeni železnici obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdado po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakonu, zadobé za družbo veljavnost tedaj, kadar se ji priznanijo uradoma.

Te dolžnosti ima družba samo v toliko, v kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na drugotnost te proge in na olajšila, podeljena vsled tega glede naprave, opreme in vrste obrata.

Družba je dolžna, oddajaje službe se ozirati po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§. 7.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže i. e.) naj se slično uporabljajo znižani tarifni postavki za vojaške prevoze.

§. 8.

Dopustilna doba in ž njo vred v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računeč od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava sme izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v §. 2. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in o začetku obrata, v kolikor bi se ne mogel kak prestop roka opravičiti po zmislu §. 11., lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 9.

Družba nima pravice, prepuščati obrat dopuščene železnice tretjim osebam, razen v slučaju izrečnega dovolila od strani državne uprave.

Državni upravi se pridržuje pravica, prevzeti obrat dopuščene železnice zlasti v slučaju, ako bi dobila direktno stično zvezo z eno začasno po državi obratovanih železnic, in ga potem voditi v še ostali dopustilni dobi za račun družbe.

V tem slučaju mora družba državni upravi povrniti stroške, ki so resnično nastali vsled obratovanja, eventualno jih je poprečno določiti.

V ostalem je načine, kako je voditi ta obrat, uravnati z obratno pogodbo, katero je skleniti z družbo.

§. 10.

Družba je dolžna, poskrbeti za preskrbo onemoglih in starih izmed svojih uslužbencev in v ta namen pristopiti k pokojninski blagajnici zaveze avstrijskih lokalnih železnic, ako bi se za dopuščeno železniško podjetbo ne ustanovila posebna pokojninska blagajnica z najmanj enakimi ugodnostmi kakor pri oni imenovane zaveze.

§. 11.

Družba ima dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) vsaki čas dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi

železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 12.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat oddana, odkupiti vsaki čas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti doneski, kar jih bo imela dopuščena proga v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti doneski najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

Če bi se železnica odkupila po preteku začasne davčne prostosti, določene v §. 1., tedaj je pri seštetju letnih čistih donosov z davki s pribitki vred in drugačnimi javnimi davščinami, katere zadenejo odkupljeno železniško podjetbo, ravnati kakor z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti gledé vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračuniti davek z dokladami vred po odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od donosa.

K tako najdenemu čistemu donosu pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po §. 131., lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetine teh čistih donosov.

Poprečni čisti donos preračunjen po zmislu sprednjih določil, je plačevati potem družbi kot odškodbo za odkup železnice v še ostali dobi dopustilnega trajanja v polletnih obrokih dne 30. junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

2. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po določilih v odstavku 1. najdeni poprečni čisti donos brez tam navedenega pribitka, ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je enak tisti letnini, ki je potrebna za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delniške glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da država plača spredaj navedeno letnin

v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti, ter da povrne družbi rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

3. Državi se pridržuje pravica kadarkoli namesto družbe za dobavo glavnice za dopuščeno železnico vzprejete zajme v tistem znesku, ki ob času odkupa ni še poplačan po odobrenem črtazu, prevzeti da jih sama plača; v tem primeru se odkupna renta, ki jo je plačati, zmanjša za to, kar se potrebuje za obrestovanje in poplačanje oznamenjene zajmove glavnice, in pa, ako tako nanese, za kvoto pribitka, ki ga je po zmislu določil odstavka 1 prišteti poprečnemu čistemu donosu, kvoto, ki ustreza ti potreščini.

4. Državi se pridržuje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih letnih plačil, ki jih je po določilih zgoranjih točk plačati družbi, plačati glavnico, enako znesku glavniške, računšč obresti od obresti, po štiri od sto na leto diskontovane vrednosti teh plačil, seveda odbivši pribitek, ki se je morda opravil v zmislu končnega določila odstavka 1.

Ako se odloči država plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

5. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, izplačavši odškodnino, predpisano v št. 1 do 4 brez daljnjje odplate v bremen čisto, oziroma samo s še dolžnimi ostanki s privolilom državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, všteti tudi vozila, gradivne zaloge in blagajniške zaloge, kake dovlačnice, ki so last družbe, in družbina postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, ako niso bili ti že namenu primerno uporabljeni z odobrilom državne uprave.

6. Sklep državne uprave o izvrševanju državne pravice odkupa, kateri se mora zgoditi vselej z začetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniški podjetbi najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V ti izjavi se določi:

a) čas, od katerega se opravi odkup;

b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, kateri morajo kot pritiklina železniške podjetbe ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;

c) znesek odkupnine, ki jo plača država železniški podjetbi, eventualno s pridržkom poznejše izprave začasno ovedene odkupne cene (št. 1 do 4) s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

7. Državna uprava si pridržuje pravico, postaviti ob enem z vročbo odkupne izjave posebnega komisarja, kateri mora paziti na to, da se stanje imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsaki prevzetbi novih dolžnosti, katere segajo čez mejo rednega pravičnega obrata ali provzročujejo trajno obremenjenost.

8. Družba je dolžna, poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi družba ne izpolnila te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolila družbe in brez sodnega posredovanja vzeti v fizično posest zgoraj oznamenjene imovinske predmete.

Pocenši s časom odkupa se bode odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniški podjetbi, katera pak mora tudi sama poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastajajoče obračunske dolžnosti in druge dolgove.

9. Vlada si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 6) opravi, vknjižbo državne lastninske pravice na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, kateri preidejo vsled odkupa na državo.

Družba je dolžna, dati državni upravi, na njeno zahtevo, na razpolago pravne listine, katere bi bile morda še potrebne z nje strani.

§. 13.

Ko mine dopustilo in tistega dne, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena last in užitek dopuščene železnice in vse premične in nepremične pritikline, všteti vozila, gradivne in blagajnične zaloge kake dovlačnice, ki bi bile last družbe in postranska opravila in iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade v obsegu, povedanem v §. 12., odstavku 5.

Ko mine to dopustilo, in pa tudi, ko se železnica odkupi (§. 12.), obdrži družba last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih doneskov podjetbe, in pa kar bi imela po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere si je družba sezidala ali pridobila sama po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da té reči niso pritiklina železnice.

§. 14.

Državna uprava ima pravico prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih primerna namenu in trdno narejena, in ukazati, da se odvrnejo ali pa odpravijo napake na to stran.

Tudi ima državna uprava pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarstvo, in sosebno po nadzornikih, pošiljanih ob stroških družbe, kakorkoli se ji vzvidi primerno, paziti, da se gradnja izvaja po projektu in pogodbi.

§. 15.

Državna uprava si pridržuje nadalje pravico, da se smé, ako bi se poleg vsega poprednjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolišnih izreči, da je dopustilo izgubilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Wittek s. r.

137.

Ukaz ministrstev za finance in trgovino z dne 22. julija 1899. l.,

s katerim se dopolnjujejo določila o odpravljanju trdih grebenanih prej iz svetle volne („Weftgarne“) čez št. 30 metrsko, enovitih ali podvojenih (dubliranih), sirovih.

V porazumu z udeleženi kraljevimi ogrskimi ministrstvi se, dopolnjujoč določila navoda za carinsko-uradno preiskovanje volnenih prej, katera se tičejo odpravljanja Weftgarn imenovanih prej (ukaz z dne 21. maja 1887. l., drž. zak. št. 57.) pod II., ukazuje nastopno:

Vzorci v zacarinjevanje kot carinsko pogodovana Weftgarn-preja št. 154 b) proglašene preje je po predpisu c. kr. velikemu carinskemu uradu na Dunaju vpošiljati še tisti dan, katerega se carinsko-uradno ogledujejo preje.

Stranki je dati na voljo, ali naj se dotle, da dojde izvid od c. kr. velikega carinskega urada na Dunaju, z odpravo in izdajo preje počaka ali ne. Ako stranka ne želi, da se naj počaka, sme se preja s postavkom po 1 gl. 50 kr. odpustiti samo tedaj, če se je odpravni urad po vestni preizkušnji prepričal, da preja na vse strani ustreza zahtevam carinsko pogodovane Weftgarn-preje stavljenim v navodu za carinsko-uradno preiskovanje volnenih prej; pri tem pa naj se v prihodnje ne gleda na to, ali je preja pomaščena predena ali ne; če odpravni urad ni dobil tega prepričanja, sme se preja stranki izdati samo proti zagotovitvi po kakovosti primera ustrezajoče carine za ne posebno imenovane preje.

Preiskavo pri c. kr. velikem carinskem uradu na Dunaju je opraviti kar najhitreje moči (najpozneje v 14 dneh) in njen uspeh v vsakem posameznem primeru s prvo pošto naznaniti odpravnemu uradu.

Za to preiskavo pri c. kr. velikem carinskem uradu na Dunaju je v dvomnih primerih merodajno to postopanje:

1. Najprej je s skrbno preizkušnjo, morebiti z rabo drobnogleda, ugotoviti, ali so preji primešane druge predovine kot dlaka.

2. Ako ni tega, razsuče se več, po kakih 30 cm dolgih nitnih odrezkov ter tako preizkusi, če ima preja v sebi volneno dlako v navodu o volnenih prejah povedane dolžave (16—20 cm).

3. Ako ta preizkušnja nima dovolj gotovega uspeha, začne se ugotovitev srednje debelosti v preji obsežene volnene dlake s pomočjo drobnogleda, opremljenega z očesnim drobnomerom (okularnim mikrometrom). Tak drobnogled naj povečuje blizu do 1 : 300.

4. Zato je najprej od prejnega pasma (štrene) odviti nitni kos tako dolg, da se more iz njega na treh mestih po 50 cm vsaksebi izrezati po en nitni kos, kakih 70 mm dolg.

5. Tako dobljeni kratki nitni kosi se položé na leseno ploščo, prevlečeno s črnim suknom ali žametom, pritrdijo na enem koncu z voščeno kroglico in s pomočjo dveh prepariranih igel (ako treba tudi s priredom, namenjenim za to, da ne boče vrtenja v preji) previdno razrešijo tako, da je moči pregledati vsako posamezno dlako.

6. Iz vsakega tako pripravljenega nitnega kosa se s pinceto odvzamó tri dlake, srednje debele, (torej se je ogibati posebno tankih in posebno dobelih) ter denejo na objektonos.

Pri izbiri za merjenje namenjenih dlačnih kosov je dobro, rabiti večalo (lupo).

7. Ko se je gori položilo pokrovno steklece, se izmeri debelost za vsak posamezni dlačni kos z očesnim drobnomerom s pomočjo objektnega drobnomera, da se natanko določi vrednost prvemu, in najdena vrednost vsakega volnenega vlakna se zabeleži v milimetrovih tisočinah. Pri tem je izbrane dlačne kose iztegnjene in vzporedno drug poleg drugega ležeče s pomočjo drobnih zunaj pokrovnega stekleca pritisnjenih voščenih kroglic pritrditi na objektonosu.

Tudi je, izbiraje mesto posameznih dlačnih kosov, kjer je meriti, vedno ozirati se na to, da je treba najti srednjo vrednost. Jasnost podobe se v ostalem poviša, če se dene vodena kaplja med objektonos in pokrovno steklece.

8. Tako najdenih devet števil se sešteje in vsota se deli z 9. Dobljeni kvocijent je srednja debe-

lost volnenih dlak dotične prejne vrste. Ako ta iznaša $\frac{34}{1000}$ mm (34 mikron) ali več, spada preja pod tarifno številko 154 b), če so izpolnjeni tudi drugi pogoji za uvrstitev v ta tarifni postavek.

9. Ako se v teku preiskovanja podajo dvomi o njegovi pravdnosti, je preiskovanje na enak način ponoviti na kakem drugem kosu vzorca.

Ta ukaz stopi v moč in veljavo dne 15. avgusta.

Kaizl s. r.

Di Pauli s. r.

138.

Ukaz ministrstev za finance in trgovino z dne 22. julija 1899. l.,

s katerim se dopolnjujejo določila abecednega blagovnega spiska k carinski tarifi pri iskalnici „knjigovezno platno“ ter „voščena tkanina“ in „voščeni tafet“.

V porazumu z udeleženiimi kraljevimi ogrskimi ministrstvi se določila pri iskalnici „knjigovezno platno“ abecednega blagovnega spiska k carinski tarifi dopolnjujejo z nastopno opomnjo:

„Opomnja“ (po prvem odstavku):

„Od postopanja po št. 211. tudi gladke (t. j. ne šagrinirane i. e.) bombaževe tkanine v zvitkih niso izključene, ako je iz njihove drugačne kakovosti jasno razvidno, da se rabijo za knjigovezno platno.“

V opomnji 4. k iskalnici „voščena tkanina in voščeni tafet“ je na koncu napotitev pristaviti: „in pri knjigoveznem platnu“.

Ta ukaz stopi takoj v moč in veljavo.

Kaizl s. r.

Di Pauli s. r.

139.**Ukaz ministrstev za finance in trgovino z dne 22. julija 1899. l.,**

s katerim se izpreminjajo neka določila abecednega spiska k carinski tarifi pri iskalnici „železo in železnina“.

V porazumu z udeleženi kraljevini ogrskimi ministrstvi se ukazuje tako:

Na mesto prvega odstavka opomnje 7. pri iskalnici „železo in železnina“ abecednega blagovnega spiska naj stopi nastopno določilo:

„Železo in železnino, vlečeno ali valjano (valjana žica) 6 mm in manj debelo, je zacarinjati kakor žico št. 261 bis, brez ozira na obliko preseka. Kakor žica se vobče ne zacarinja, ako en obmer preseka (premer, oziroma podloga in višina, pri čemer se za podlogo jemlje najdaljši stranski rob), iznaša nad 6 mm; toda proizvodi, kateri so očitno z likanjem narejeni iz okroglega železa, 6 mm in manj debelega, se kakor žica zacarinjajo tudi tedaj, če merijo po širjavi čez 6 mm.

V dostavku k 6. in 7. je besede „in 7.“; dalje „in žica“ kakor tudi „oziroma na najkrajši osi“ prečrtati ter je ta dostavek pritekniti kakor zadnji odstavek.

Ta ukaz stopi takoj v moč in veljavo.

Kaizl s. r.

Di Pauli s. r.

140.**Razglas železniškega ministrstva z dne 24. julija 1899. l.,**

s katerim se podaljšuje rok za dodelanje male železnične proge od Šolskega trga skozi Kraljevo, Mlinsko in Praško cesto do plinarne v Toplicah.

Na podstavi Najvišega pooblastila se je rok za dodelanje in obratovanje stranske proge, ki je predmet t. razpisa z dne 23. marcija 1897. l. (drž. zak. št. 86.), od Šolskega trga skozi Kraljevo, Mlinsko in Praško cesto do plinarne v Toplicah vsled razpisa

c. kr. trgovinskega ministrstva z dne 28. februarja 1895. l. (drž. zak. št. 39.) narejene male železnice od Toplic v Eichwald, podaljšal do 30. septembra 1900. l.

Wittek s. r.

141.**Ukaz pravosodnega ministrstva z dne 26. julija 1899. l.,**

v katerem času naj zakon z dne 25. julija 1871. l. (drž. zak. št. 76.) v vojvodini salcburški stopi v moč in veljavo.

Na podstavi §-a 2. zakona z dne 25. julija 1871. l. (drž. zak. št. 76.) se ukazuje:

Zakon z dne 25. julija 1871. l. (drž. zak. št. 76.) o potrebi notarske naprave nekih pravnih poslov naj v vojvodini salcburški stopi v moč in veljavo dne 1. januarja 1900. l.

Ruber s. r.

142.**Razglas finančnega ministrstva z dne 26. julija 1899. l.,**

da se izpreminja ime v „punto franco“ in v Baross-evem pristanišču obstoječih podružnic kraljevega velikega carinskega urada na Reki.

Po priznanilu kraljevega ogrskega finančnega ministrstva se je v „punto franco“ obstoječa podružnica kraljevega ogrskega velikega carinskega urada na Reki, ki je do sedaj imela ime „II. számú tárházi m. kir. fővámhivatali kirendeltség“ (kralj. ogr. velikega carinskega urada podružnica v skladnici št. II.), oznamenila z imenom: „m. kir. fővámhivatali kirendeltség a Salvatore rakparton“, (kralj. ogr. velikega carinskega urada podružnica na „Riva Salvatore“), in v Baross-evem pristanišču obstoječa podružnica istega kralj. ogrskega carinskega urada, ki je do sedaj imela oznamenilo: „fiumarai m. kir. fővámhivatali kirendeltség“ (kralj. ogr. velikega carinskega urada podružnica ob Fiumari), zanaprej z imenom: „m. kir. fővámhivatali kirendeltség a Baross kikötőben“ (kralj. ogr. velikega carinskega urada podružnica v Baross-evem pristanišču).

Kaizl s. r.

